

νους(ιν) ἀπο μ(έσα) χωρὶς κρίσι καὶ ὀρισμὸν (καὶ) νὰ πέρνους(ιν) καὶ τὸ χωράφην τος 25
 ἔτζει φορτωμ(ένον). Ἡ δὲ εἰς ἀλέως καὶ κάμνουςίν τω ἀρεσκόμ(ενα), τοῖς κόποις των
 (καὶ) τὰ δικαιώματά των νὰ ἔχους(ιν) ἐξουσίαν κληρονομικὸς πουλήσουν, χάρισουν
 (καὶ) τὰ ἐξῆς, πέρνωντας πάντ(α) ὁ ἀφεντότοπος τὴν ἐντρητίαν του ἀπο μέσ(α).
 (Καὶ) ἡ παροῦσα τος γραφῇ θέλουσ(ιν) τὰ παρόντ(α) μέρει νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία
 εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) 10, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθ(εν)τίας καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὅπου 30
 στέργει, καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις) μαστρο Μανοῦσος
 Βενετάντος, μαστρο Νικολὸς τοῦ παπὰ Νικηφόρου, κὺρ Πέρω Τουροῖς.

43

24 Ὀκτωβρίου 1540

+ Εἰς τὸ ὄνομαν τοῦ Χ(ριστο)ῦ, ἀμὴν. ,αφμ', μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κδ'. Εἰς τὸ
 Μέσα Κάστρον τῆς Ναξ(ίας), εἰς τὸ σπῖτ(ι) τοῦ μαῖστρο Ἀντωνίου Πάντιμου. Φανε-
 ρὸν ἐστὶ τοῖς πᾶσιν ἀν(θρώπ)οις ὅτι ἡ κερα Καρέντζα ἡ συμβῆα τοῦ ποτὲ Ἀντωνίου
 Σαγρέδου ἔχει ἓνα σπῖτ(ι) κατώγιν εἰς τὸ Μέσα Κάστρον ἀπο λογαρασμὸν τοῦ ἀνδρός
 τῆς καὶ εἶναι ἓνας τεῖχος μετὸ σπῖτι τοῦ ἀνω(θεν) μαῖστρο Ἀντωνίου τὴν μερίαν τοῦ 5
 ἀποκρεβάτου του, εἰς τὸν ὅπιον τεῖχον εἴτοναι καὶ μίαν πορτελέτα. Λοιπὸν ἡ κερα Κα-
 ρέντζα μετὸ θέλημαν τοῦ υἱοῦ τῆς τοῦ Λιανοῦ, ὡς καθῶς εἶναι ντε πρεζέντ(ε), δίδει
 καὶ παραδίδει (καί) πουλὴ κατὰ τῆς ὥρας τοῦ ἀνωθ(εν) μαῖστρο Ἀντωνίου ἓναν
 κωμάτην ἀπὸ τὸ σπῖτην τῆς τὸ ἀνωγεγραμμ(ένον), ὁ δια νὰ τὸ κάμει ὁ μαστρ Αντώ-
 νις ἓνα μετὸ ἐδικόν του, ἦνα τ'ὄχει ὡςτὰ μεσόσπιτον, καὶ παραδίδει τοῦ τω ἀπό'κεῖ, 10
 ὅπου εἶναι ἡ τράβα χωρησμ(ένη) ὡς μέσα στὸν τεῖχον τῆς, ὅπου ἀγναντίζη μεσ τοῦ
 μαστρ Αντῶνι τὸν τεῖχον, ὡσον φαίνεται καὶ εἶναι χωρησμ(ένον) μετὰ γαγγελωτὰ,
 κατὰ πῶς εὐρίσκεται μετὴν στεγασίαν του καὶ μετὸ τραβαμέντον του, νὰ κάμει
 τὴν ἀνάπαυσίν του ὁ μαστρ Αντῶνιος διχῶς κανένα † ἡμ, † < > πᾶτζιω. Τὸν ὅπιον
 τόπον τοῦ σπιτίου του τὸν ἐπουλὴ ἡ κερα Καρέντζα ὁ δια δουκ(άτα) κορέντ(ε) (νού- 15
 μερο) 6, ἡ(γουν) ἐξε, πρὸς 273 σολ(δία) τὸ καθῆν, με τέλος σολ(δία) 2, ἡγουν δίο.
 Τὰ ὅποια δουκ(άτα) τὰ ἐξε κρᾶζεται ἡ κερα Καρέντζα κωτέντα, πληρωμ(ένη) (καὶ)
 ἀποπληρωμ(ένη), καὶ δια πᾶσα καλλὴν καθαρώτητα δίδει τοῦ ῥηθέντος ἀγωραστῇ
 παντίαν ἐξουσίαν εἰς τὸν ἀνωθ(εν) τόπον τοῦ σπιτίου, νὰ εἶναι ὁ μαῖστρο Ἀντώ-
 νιος κύριος, νικοκύρις αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του, θέλει νανίζουσιν πόρτ(α), ὡς 20
 καθῶς εἶναι σήμερον, θέλουν νὰ τὸ χωρίσου μετῆς τάβλες (καὶ) ὡς θέλου νὰ κάμουν.
 Με τοῦτω νὰ μὴν ὑμπορεῖ νὰ σφορτζάρει ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, νὰ τὸ χωρίσουν, ἡ δὲ

43 ¹¹ ἀ. μέσ(α) <σ>τοῦ ²⁰ ἀ. ν' ἀνίξουσιν

ὁποῦ τὸν ἐκώβγη, ἄς τὸν ἐχωρίση μετῆς ἐξοδῆς του, ἢ με ταύλες ἢ μὲ ἄλλον μόδον (καὶ) νὰ μπορεῖ ὁ μαστρ Ἀντώνιος καὶ οἱ κληρονόμοι του νὰ πουλήσου, νὰ χαρίσου καὶ 25 ὡς θέλου νὰ κάμου, πληρώνωντας πάντ(α) τῆς κερα Καρέντζας κληρονομικὸς τὸ ἀνωθεν τέλος. Ἡ δὲ εἰς ἀλέως καὶ ἡθελ(εν) τοῖς πυράξη τινὰς, ὀμπληγάρεται ἡ κερα Καρέντζα καὶ ὁ υἱὸς τῆς ὁ Λιανὸς νὰπηλογοῦνται, νὰ ρεσποντέρου, νὰ μαντινιέρουν καὶ νὰ σατζηφάρουσιν τοῖς εἰρημ(ένοις), ἀγωραστάδαις. (Καὶ) δια συγουρητὰ ντεποζητάρουσιν τὰ πράματά τος, στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενα), κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, [εἰς πᾶσα] f. <θ> ἔναντίον καὶ ζημίαν τῶν ἀγοραστάδων, ἡ δὲ ἡ παροῦσσα τος γραφῇ θε[λου]||σι τὰ παρόντ(α) μέρει νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) 25, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντίας (καὶ) τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὁποῦ στέργει καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιοπίστοις μάρτυρ(οις), κὺρ Γεωργίτζη Ζήγη, μαῖστρο Ἀντώνιος Γερακάρης ὁ Αὐθεντικὸς. —

44

26 Ὀκτωβρίου 1540

+ Ἐνονόμ(ατι) Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. λαφμί, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κς'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸν ναὸν τοῦ αἰγίου Παντελεῆμονος, δυνατὴν καὶ ἀκατάλητον καὶ βευαιωμένην πουλησίαν θέλει (καὶ) κάμνη κατὰ τῆς ὥρας ὁ σερ Φραγγίας Μαρκάδος, ἡγουν εἰς τὸν Μμανουήλ τὸν Κραύγαν (καὶ) εἰς 5 τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ, ξεκαθαρίζωντας εἰς ἓνα χωράφην περιβολιασμ(ένον) μὲ ὀλίγες ρίζαις ἀμπέλ(ην) μέσα, ὁποῦ ἔχει ἀπο λογαρασμὸν ἐδικόν του εἰς τὸ μέρος τοῦ Κορέ, πλησίον τοῦ Ἰω(άννη) τῆς Σάντας καὶ τοῦ ῥηθέντος Μμανουήλ, δια πρέζιον καὶ καλὴν πουλησίαν εἰς δουκ(άτα) κορέντ(ε) (νούμερο) 13, ἡγουν δεκατρία, πρὸς 273 σολ(δία) τὸ καθῆν, καθὼς ἐσυβαστήκασιν θεληματικὸς καὶ οἱ δίο. Τὰ ὁποῖα δουκ(άτα) τὰ 10 δεκατρία κράζεται ὁ σερ Φρανγκί(ας) κατὰ τῆς ὥρας κωτέντος, εὐχαριστιμ(ένος) καὶ ἀποπληρωμ(ένος). Τώρα ὁ δια πᾶσσα καλλὴν καθαρότητα καὶ συγουρητὰ δίδει ὁ σερ Φραγγί(ας) τοῦ ῥηθέντος Μμανουήλ παντίαν ἐξουσίαν εἰς τὸ παρὸν πράμα, νὰ εἶναι κύριος, νικοκύρις καὶ νὰ τὸ ἔχει τῆς ἐξουσίας του αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του, πουλήσουν, χαρίσουν (καὶ) τὰ ἐξῆς. Καὶ πολάκις νὰ ἡθελ(εν) σικωθεῖ τινὰς νὰ τοῖς 15 πυράξη καὶ νὰ τῶν ἐγυρεῦσι τίποτι δικαιώματα εἰς αὐτῷ, ὀμπληγάρεται ὁ σερ Φραγγί(ας) αὐτὸς καὶ τὰ καλὰ του, στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενα), κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, νὰ τῶν ἀπηλογοῦνται, νὰ ρεσποντέρου, νὰ μαντινιέρου, νὰ σατζηφάρουν τοῖς ἀγωραστάδαις εἰς πᾶσα ἔναντίον (καὶ) ζημίαν, ὁποῦ τῶν ἡθελ(εν) ἀκαδέρει. Ἡ δὲ παροῦσσα τος γραφῇ καὶ πουλησία θέλουσιν τὰ παρόντ(α) μέρει, νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν 20 (ὑπέρπυρα) 50, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὁποῦ στέργει, (καὶ)

²⁷ ἀ. ν' ἀπηλογοῦνται

